

MODRÉ DESKY

- 13 Jsou
- 14 Stýkat se s lidmi...
- 15 Čekám, že někdo přijde...
- 16 Buď šťasten, že se můžeš dívat...
- 17 Na vrcholu tvůrčích sil
- 18 Novou řeč už asi nevynaleznu...
- 21 Nohy
- 22 P. A.
- 23 Psal se rok...
- 24 Jako při velkých revolucích...
- 25 Což nechápete, že...
- 26 Když je člověku čtyřicet let...
- 28 Lidské srdce...
- 29 Děvčata v šestnácti...
- 31 Víím, že vůbec nezáleží na mém životě...
- 35 Ještě ze všeho je člověku nejsnesitelněji...
- 36 Tak jako v čemkoliv jiném...
- 37 Slavín
- 38 Snad je to sen...
- 39 Již dlouho jsem nikomu nepsal...
- 40 Sobota, 26. března 1960...
- 41 Úřední hodiny...
- 42 Psát básně znamená...
- 45 Píše se rok 1957...
- 46 Bližní
- 47 Deník 61
- 48 Člověk se teprve tehdy stává spisovatelem...
- 49 Říkali: „Budeš-li si sahat na...“
- 50 Věnování: Psát básně a texty...
- 51 Aby z celého líčení nedošlo k omylu...
- 56 O některých skutečnostech, ku kterým slušní, hloupí lidé mlčí
- 57 Drahá, Bůh ví...
- 58 Otisk duševní lhostejnosti...
- 59 Nedělní dopoledne
- 60 Od šesti do dvou
- 69 Svítá – 25. července 1962 svítá...
- 74 Sloní nohy
- 75 Snad dnes snad zítra...
- 76 Kdy

- 79 Hrníčky v epoše socialismu
- 82 S nepochopitelným zalíbením...
- 83 Být tak jedním (jednou) z nich!...
- 84 Asi takhle: Nikdo by nechtěl...
- 86 Napadlo Tě někdy...
- 87 Před Vánoci
- 89 Na Štěpána byl takový...
- 90 Věřím v Boha a vím...
- 91 A stále nebyl čas...
- 92 Vesmír bez raket a bez družic
- 95 Nikoliv já, ale Ty...
- 96 Události (jsou časopisem...)
- 97 Žít není snadné...
- 98 Fejeton 1962
- 100 Měl
- 102 Nevídal jsem svět...

VOLNÉ LISTY

- 107 Amen
- 109 Události (...a proto Vám musím...)
- 114 Zdálo se mi...
- 115 Stál u jednoho z mnoha...
- 116 Vpodvečer na peronu...
- 117 Závod
- 119 Čtvrtek 2. září 1960...
- 120 Olympijské hry
- 121 Tělovýchova
- 122 Blikání...
- 123 Milí cestovatelé a příznivci!
- 126 Nápis na záchodech 2
- 127 Setkání s Václavem Bartovským
- 128 Abstraktní umění?...
- 129 Psal jsem o dívce...
- 130 J. S. Machar: ROM
- 132 Deník 61
- 133 Citronáda
- 134 Slíbil jsem jedné krásné ženě...
- 136 Směrovky
- 138 Mají-li darwinisté pravdu...
- 139 Proč nebásním?...

- 140 O terra addio!
142 Situace je v každém směru...
143 Vždy se mi nedostávalo slov...
144 Naše dny se vyznačují tím...
147 Dolní Kralovice 5. 8. 57
148 Mariánské Lázně (Při vstupu na tuto půdu...)
149 Mariánské Lázně (Dívám se na řadu hotelů...)
150 Dovolená
151 Všech Svatých
152 Hlubočepské kopce
153 Pod Karlovem
154 Schody na Karlově
156 Vážení soudruzi...
158 Nikdo se o to nepokusí...
159 Milý pane Hanč!
160 Krásná Marit...
162 Povinnost
163 Dopisy nikomu
164 Drahá přítelkyně...
168 Měl jsem přítele...
169 Je noc a ulice jsou prázdné...
170 Proč bych vás vinil...
171 Co jiného zbývá člověku...
172 22. května 60
173 29. května 60
174 Daleko, předaleko...
176 Strávil jsem čtyři měsíce...
177 Byl jsem čtyři měsíce...
179 Osaměle nad rovinami...
180 Z naší branže...
181 A slyším stále vzdech...
182 Třída Rudé armády v Libni...
185 Tma. Je slyšet hudbu...
187 Přečetl jsem obsažnou knihu...
188 Milý příteli...
189 Bydlíme v třetím patře...
190 Někdy hudba
191 Vážený příteli...
192 Poznámky k filmu
194 Město vidím veliké...
195 Události (Podnikový ředitel...)

196	Nemyslím, že bych byl s to...	196
198	Události (Stáli jsme u okna...)	198
199	Mezi mnou a lidmi leží oceán...	199
200	Dnes	200
202	Potom	202
203	Pardubická krajina je zcela rovná...	203
204	Anos: Napíšeš své paměti...	204
205	12. 5. 61	205
206	Budíček ho probudil...	206
207	Nikoliv každý den	207
208	Když sestoupili s posledních schodů...	208
209	Věčně moderní neslušnost	209
210	Na rohu Knez Mihailova bulváru...	210
212	Události (Když je noc...)	212
216	Čekárna smrti	216
218	Rozednívalo se...	218
220	„Vypadáte, jako by...“	220
221	Jízda autem	221
222	Roh náměstí, okolo kterého...	222
223	Týden na Bulovce	223
224	Začalo to vlastně už tehdy...	224
226	Každé ráno jezdím čtrnáctkou...	226
227	Předmluvy a doslovy v krásné literatuře	227
228	Nemálo důležitou otázkou je...	228
229	[...] řeč a tohle přešlapování...	229
230	10. 7. 60	230
231	Dívat se na život...	231
232	Nakonec neví člověk nic...	232
233	Továrna. Velká, stará...	233
235	Rodina	235
236	Pracuji v továrně...	236
237	Každé ráno táhnou se...	237
238	Neříkám „můj lid“...	238
239	Pokládám za nanejvýš nutné...	239
240	Uznejte, že je vyloučeno...	240
241	1. květen	241
243	Když jsme se posledně rozcházel...	243
244	Filmový scénář	244
245	Dopisy Marleně Dietrichové	245
249	Události (Myslím, že je lhostejné...)	249

- 250 Však vím že už dávno...
251 Na rohu náměstí...
252 Kdyby čemukoliv bylo možno uniknout...
253 Oči. Vypadá, jako kdyby měl...
254 Jízda vlakem
255 Nádražní restaurace...
256 Většina z nás je s to pochopit...
258 Není malíř jako malíř...
259 Mělník, 13. 5. 54...
262 Člověk 1960
263 Jsou lidé, o nichž se říká...
264 Bruselské hogo-fogo
267 Stáli jsme na peronu...
269 Cestovní zpráva
275 Na shledanou, druhu můj, na shledanou...

276 Opera
277 Tedy: Zas o páté v Nádražní třídě!
278 Sobotní večer
279 Vršovice
280 Ukamenován léty...
281 A nebe bylo kalné...
282 Křížovka
283 Lidská slova nejsou kovem...
285 Boba
286 Rekviem na spodky pro páni
288 Pomník a radostné vánoční nákupy
291 Rozloučení

299 Rozhozené části (Michael Špirit)

381 Soupis názvů a incipitů

395 Rejstřík vybraných témat a motivů

397 O autorovi